

meget til for at tilfredsstille Nutidens Fordringer, og jeg finder, at naar Staten opstiller disse Fordringer, som jo kunne have deres Berettigelse, var det ogsaa rimeligt, at Staten i dette Tilfælde paatog sig Byrderne.

Korsgaard: Jeg kan ikke sige, at jeg er meget opbygget ved at tage Ordet paa dette Tidspunkt. Det er jo et Punkt paa Dagen, hvor man ønsker at hengive sig til andre Nydelser end de rent parlamentariske. Jeg antager, at den samme Følelse, som jeg har ved at skulle begynde Al. 5, ville ærede Medlemmer ogsaa have, som i hvert Fald blive opfordrede til at opholde sig endnu nogen Tid herude. Smidlertid, naar det skal være, skal det jo være, og jeg skal derfor trods det fremstredne Tidspunkt tillade mig at fremsætte de Bemærkninger, jeg har at gøre til Lovforslaget. Jeg skal ikke komme videre ind paa Forslagets Realitet. Vi have jo nu i 3 Dage fra alle Sider hørt dette Forslag blive snart rost, snart kritiseret og snart fordømt, og jeg skal tro, at der næppe findes den Side af Forslaget, som ikke er bleven taget under Behandling, og for saa vidt de Bemærkninger, jeg kunde have at gøre, ere blevne fremsatte før, skal jeg ikke komme med dem. For det Tilfælde vil jeg henholde mig til et svenst System, som blev os anbefalet forleden Dag af det ærede Medlem fra Horsens (Wajer), hvorefter Folk, naar de vare enige i, hvad der allerede var sagt, rejse sig op og sige: det er udmærket sagt! Jeg vil, angaaende de kritiske Bemærkninger, der ere udtalte om det foreliggende Lovforslag, sige, at saaledes som jeg har hørt dem udtalt over Forslaget, have de forekommet mig vel anvendte, og jo hvassere Kritikken har været, jo bedre synes jeg, de Ord have været. Der er blevet diskutere om, hvad Meningen nu var med dette Lovforslag, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke af det, jeg hidtil har hørt, er bleven klar paa, hvad egentlig Meningen er. Efter den Tale, vi hørte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, skulde man tro, at Meningen var at styrke Moralens her i Landet. Den højtærede Finansminister blev helt varm, næsten patetisk, den Gang han talte om Ansvar, det tunge Ansvar, der hvilede paa ham ved at høre om al den Drukkenskab, der fandtes i Landet. Jeg skønner nu vel, at den højtærede Finansminister kan have Anledning til at blive lidt bevæget, naar han dog en Gang føler et Ansvar. Det er os alle velbekendt her i Tinget, at over for vore Anliggender i øvrigt, navnlig lige over for Lovgivningens Røgtelse af Landets Anlig-

gender, har den højtærede Finansminister jo ikke nogen om Sambittighed. Det er altsaa ret naturligt, at den højtærede Minister bliver bevæget, rørt, naar han endelig en Gang kommer til et Punkt ved de offentlige Anliggender, hvor han føler, at han har et virkeligt Ansvar. Det, som den højtærede Finansminister altsaa føler det store Ansvar over, er den Demoralisation, der efter hans og forfællige andres Opfattelse breder sig i Landet ved Hjælp af Alkoholen. Jeg tør nu ikke bestride, at den højtærede Finansminister mener det ganske alvorligt, men naar Spørgsmaalet er om Paalæg af Spiritusstatte i al Almindelighed, ikke blot her i Landet, men i alle andre Lande, tvivler jeg om, at det er Moralens, en virkelig Følelse for Moraliteten, der har drevet Spiritusbestatningen frem. Jeg tror, at overalt, hvor man ser hen i Verden, og særlig da de Lande, der have en høj Spiritusbestatning, vil man finde, at om end der ogsaa der er holdt smukke Præfener og moraliseret smukt i Anledning af Spiritusbestatningen, har det dog altid truffet sig saaledes, at Landene have faaet Spiritusbestatningen paa en Tid, hvor de trængte til Indtægter. Det har givet mig en Mistanke om, at de moralske Taler, der holdes om Betydningen af en Spiritusbestatning, ere — selvfølgelig ikke i nærværende Tilfælde men i Almindelighed — det pureste Hylleri.

Et andet Motiv ud over det moralske, som jeg for øvrigt om lidt skal vende tilbage til, for Forslagets Fremkomst, var at der skulde tilvejebringes en Ligestilling, en Ligeberettigelse, eller hvad det er, den højtærede Finansminister kalder det, mellem Ol og Brændevin. Det forekommer mig nu ikke, at den højtærede Finansminister har været synderlig heldig med at tilvejebringe Ligestilling i Bestatningen. Den højtærede Finansminister saa vel som mange andre, der tale for en Spiritusbestatning, gaar ud fra, at Bestatningen bør rette sig efter Alkoholindholdet. Jeg mener, at det er en meget forfærdigt Maade at beskaffe paa; men naar man vil staa paa det Standpunkt — et efter min Mening fejlagtigt Standpunkt — at man bør beskaffe efter det Alkoholindhold, som findes i de paagældende Bædster, saa forekommer det mig, at den højtærede Minister har været lidet heldig med at finde den Balance, han sætter Pris paa. Han indrømmer jo selv i sine Anmærkninger, at naar Oloven er traadt i fuld Virkning, saaledes at der udredes 10 Kr. pr. Tønde, og Brændevinen er belagt med 1 Kr. pr. Pot, saa vil Forholdet være det, at den ene Slags Alkohol svarer kun 47,4 Ore pr. Pot, og den